

KAPITOLA PRVNÍ

„Ježíšikriste, mami, podle toho, jak jančíš, by každěj myslel, že jsem úplnej debil.“

Diana Davisová si povzdechla a navzdory okolnostem se pokusila zachovat klid. Svého chlapce zbožňovala, ale taky viděla, že v branži se má ještě co učit. Angus byl přesvědčený, že meč je mocnější než pero. A potřeboval pochopit, že pustit se do rvačky a vymlátit si reputaci pěstmi dovede každý – to je to nejsnadnější. Nože, kladiva nebo pistole se lekne každá nula! Těžší už je získat si pověst u lidí, kteří něco znamenají.

„No, Angusi, občas *jsi* pěkněj debil, o tom žádná.“ Zapálila si cigaretu, dlouze z ní potáhla, aby si uklidnila nervy, a pak důrazně dodala: „Když se budeš chtít do něčeho pustit, nejdřív to probereš se mnou. Přes to nejede vlak, rozumíš? Jen abys věděl, synku, našel jsi člověka, který by právě teď mohl přinést velké peníze do mého podniku. *Mého*, ne tvého!“ Otráveně potřásla hlavou. „Ještě toho trochu! S mužskými musím bojovat každěj den. Nechci se hádat i s tebou. Ale jestli budeš takhle pokračovat, tak mi nic jiného nezbyde.“

Angus Davis věděl, že jeho matka má pravdu. Ve svých devatenácti byl pořád ještě moc mladý na to, aby ho brali vážně, a někdy to prostě nedomyslel a pletl se do věcí, na které nestačil. Vždycky to ale dělal ze správného důvodu – aby pomohl mámě. Ne že by Diana

Davisová nějakou pomoc potřebovala. Uměla si podat většinu mužů, s nimiž měla co do činění. A že jich bylo. Samí drsní chlapi, kteří ji respektovali a rádi pracovali s ní nebo pro ni.

Angus už chápal, že svým jednáním nevědomky podryl její autoritu. Měl o čem přemýšlet. Dráždilo ho ale, že jejich lidi ho vnímají jen jako matčin doplněk, ne jako muže stojícího na vlastních nohou.

„A určitě tomu nepomáhá, že si s jeho synem nemůžete přijít na jméno!“

Angus věděl, kdy mlčet, a tohle byla jedna z těch chvil. Dannymu Caveovi dal parádní nakládačku, když oba seděli ve věznici pro mladistvé a čekali na slyšení o kauci. O morálních zásadách jeho matky nesměl pochybovat nikdo, a už vůbec ne taková srágora jako Danny Cave. Angus tušil, že jeho matka ví přesně, co tehdy zaznělo a proč k celé věci došlo – koneckonců věděl, že jí neunikne nikdy nic. Jeho táta o ní říkával, že je pokaždě vzhůru ještě dřív, než ostatním zazvoní budík.

Na rozdíl od matky Angus neměl v povaze nastavovat druhou tvář. Jednou z Dianiných nejsilnějších stránek byla schopnost nevěnovat pozornost ničemu, co by ji odvádělo od jejího cíle. Dokázala spolknout cokoli, pokud si byla jistá, že se jí to vyplatí, a navíc věděla, že lidem se většinou uleví, když jim něco projde, a to se mohlo někdy hodit. Angus věděl, že je to dobrá taktika, že nejlepší cestou je často ta nejtěžší; v tomhle případě zavřít pusku a soustředit se na výsledek.

Sám ale takhle neuvažoval. Diana to od něj očekávala, ale její syn měl „poraženeckou povahu“, čímž chtěla říct, že vždycky dojede na svou prchlivost. Ne ale dokud bude u kormidla ona. Jeho výbušnost si nemohla dovolit a jeho nejnovější kousek jí vážně nadzvedl mandle.

Angus na jedné straně věděl, že zašel moc daleko. V jádru měl ale stejně pořád pocit, že se zachoval správně. Vždyť koneckonců šlo o jeho *matku*. Nenakrknul se jen tak pro nic za nic. A bylo jedno, že Diana se o sebe dokáže postarat sama. Tohle bylo jiné. Jednalo se o rodinu. O vlastní krev. A Danny Cave si neviděl do huby – to uznal dokonce i jeho otec. Taky svého syna ztřískal přímo v návštěvní